

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 259

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 22 martie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 117 din 16 februarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2) propoziția finală din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acestora și ale art. 46 alin. (1) și (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989.....	2-4		
Decizia nr. 138 din 21 februarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) și (2) și ale art. 130 alin. (4) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și ale art. 29 alin. (6) fraza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.....	4-5		
Decizia nr. 151 din 23 februarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România.....	6-8		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
4. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 21/2005 pentru aprobarea Procedurii privind schimbarea furnizorului de energie electrică	8-9		
147. — Ordin al inspectorului de stat șef al Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat privind			
		obligativitatea instituțiilor și unităților de interes public de a numi personal tehnic responsabil pentru supravegherea instalațiilor din domeniul ISCIR.....	9-10
		185. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale pentru împuternicirea personalului silvic din cadrul administrațiilor parcurilor naționale și parcurilor naturale în vederea constatării, pe raza acestora, a faptelor ce constituie contravenții și infracțiuni prevăzute de Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a contravențiilor prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 748/2002 pentru aprobarea Normelor privind protecția culturilor agricole, silvice și a animalelor domestice împotriva pagubelor ce pot fi cauzate de vânat.....	10-14
		1.224/45. — Ordin al ministrului administrației și internelor și al secretarului de stat al Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din decembrie 1989 privind accesul gratuit al luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989 și al urmașilor eroilor-martiri la tratamente și medicamente în spitale, centre medicale de diagnostic și tratament ambulatoriu și baze de tratament din Ministerul Administrației și Internelor.....	15-16
		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
		6. — Circulară privind rata dobânzii plătită la rezervele minime obligatorii constituite în lei începând cu perioada de aplicare 24 februarie — 23 martie 2006.....	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 117**

din 16 februarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2) propoziția finală din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia și ale art. 46 alin. (1) și (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2) propoziția finală din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia și ale art. 47 alin. (1) și (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Casa de Ajutor Reciproc a Salariaților din U.C.M.R. și alte Instituții din Reșița și Casa de Ajutor Reciproc a Salariaților din C.S.R. din Reșița în Dosarul nr. 9.484/2005 al Curții de Apel Timișoara — Secția civilă.

La apelul nominal răspund autorii excepției, prin consilier juridic, precum și părțile Biserica Reformată Buziaș și Biserica Creștină Baptistă „Betezda“ Buziaș, constatându-se lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul autorilor excepției solicită admiterea acesteia, arătând, în esență, că prevederile legale criticate încalcă accesul liber la justiție, întrucât după intrarea în vigoare a Legii nr. 10/2001 nu se mai poate exercita acțiunea în revendicare potrivit dispozițiilor Codului civil în ceea ce privește imobilele preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989.

Reprezentantul celorlalte două părți prezente solicită respingerea excepției, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2) propoziția finală din Legea nr. 213/1998, arătând că aspectele criticate țin de tehnica legislativă și excedează competenței Curții. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (1) și (3) din Legea nr. 10/2001, se apreciază că aceasta este neîntemeiată, invocându-se în acest sens jurisprudența Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 noiembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 9.484/2005, **Curtea de Apel Timișoara — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2) propoziția finală din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia și ale art. 47 alin. (1) și (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Casa de Ajutor Reciproc a Salariaților din U.C.M.R. și alte Instituții din Reșița și Casa de Ajutor Reciproc a Salariaților din C.S.R. din Reșița într-un litigiu având ca obiect soluționarea recursului declarat de acestea împotriva unei decizii prin care s-a respins ca inadmisibilă acțiunea în revendicare formulată de autorii excepției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2), ale art. 21 alin. (1), ale art. 44 alin. (1) și (2), ale art. 53 alin. (1) și (2), ale art. 124 alin. (1), (2) și (3), ale art. 136 alin. (1) și (5), ale art. 148 alin. (2) și ale art. 154 alin. (1). Totodată, se susține că sunt încălcate și prevederile art. 6 paragraful 1 și ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, ale art. 1 teza întâi și ale art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și ale art. 14 pct. 1 teza întâi și ale art. 26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Autorii excepției consideră, în esență, că textele legale criticate încalcă art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât după apariția Legii nr. 10/2001 persoanele îndreptățite nu pot formula acțiuni în revendicare pe calea dreptului comun, în timp ce persoanele care au introdus asemenea acțiuni anterior apariției Legii nr. 10/2001 pot formula, în anumite condiții, o nouă acțiune în baza Legii nr. 10/2001. În consecință, se apreciază că s-a constatat lipsirea unei categorii de persoane de posibilitatea de a mai formula acțiuni în revendicare pe calea dreptului comun.

Curtea de Apel Timișoara — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 alin. (2) propoziția finală din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998, și ale art. 47 alin. (1) și (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, devenite art. 46 alin. (1) și (3) în urma republicării legii în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005.

Dispozițiile legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 6 alin. (2) din Legea nr. 213/1998: *„Bunurile preluate de stat fără un titlu valabil, inclusiv cele obținute prin vicierea consimțământului, pot fi revendicate de foștii proprietari sau de succesorii acestora, dacă nu fac obiectul unor legi speciale de reparație.“*

— Art. 46 alin. (1) și (3) din Legea nr. 10/2001: *„(1) Prevederile prezentei legi sunt aplicabile și în cazul acțiunilor în curs de judecată, persoana îndreptățită putând alege calea aceste legi, renunțând la judecarea cauzei sau solicitând suspendarea cauzei. [...]*

(3) În cazul în care persoanei îndreptățite i s-a respins, prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, acțiunea privind restituirea în natură a bunului solicitat, termenul de notificare prevăzut la art. 22 alin. (1) curge de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești.“

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1) privind accesul liber la justiție, ale art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi privind dreptul de proprietate privată, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției, ale art. 136 alin. (1) și (5) privind proprietatea, ale art. 148 alin. (2) privind integrarea în Uniunea Europeană și ale art. 154 alin. (1) privind conflictul temporal de legi.

Totodată, în susținerea excepției sunt invocate și prevederile art. 6 paragraful 1 referitoare la un proces echitabil și ale art. 14 privind egalitatea în drepturi din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 1 privind protecția dreptului de proprietate din Primul Protocol adițional la Convenție, ale art. 1 teza întâi și ale art. 7 privind egalitatea în drepturi din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și ale art. 14 pct. 1 teza întâi și ale art. 26 privind egalitatea în drepturi din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

În esență, se susține că dispozițiile legale criticate sunt discriminatorii, întrucât după apariția Legii nr. 10/2001 persoanele îndreptățite nu pot formula acțiuni în revendicare pe calea dreptului comun, în timp ce persoanele care au introdus asemenea acțiuni anterior apariției Legii nr. 10/2001 pot formula, în anumite condiții, o nouă acțiune în baza Legii nr. 10/2001.

Dispozițiile legale criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, Curtea, prin mai multe decizii, constatând constituționalitatea acestora.

Astfel, Curtea, prin Decizia nr. 136 din 21 octombrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998, pronunțată în cadrul controlului prealabil de constituționalitate, cu privire la o critică generală a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 213/1998, a reținut că „stabilirea cuprinsului unei legi, așadar alegerea reglementărilor ce o compun, nu este o chestiune de constituționalitate, ci, cel mult, una de tehnică legislativă. În acest domeniu legiuitorul este, desigur, suveran“.

În consecință, critica autorului excepției cu privire la propoziția *„dacă nu fac obiectul unor legi speciale de reparație“* nu are semnificația în nici un caz a unei încălcări a textelor constituționale invocate, având în vedere că legiuitorul, în virtutea competențelor sale constituționale, este îndreptățit să impună o reglementare specială într-un anumit domeniu, aplicând astfel principiul *specialia generalibus derogant*.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a textului art. 46 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, Curtea constată că prin Decizia nr. 308 din 10 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 30 iulie 2003, a respins o excepție de neconstituționalitate similară, reținând, în esență, că persoanele îndreptățite la măsuri reparatorii sunt supuse aceluiași tratament juridic, în deplină concordanță cu principiul egalității în drepturi a cetățenilor, fără a se impune diferențe pe planul regimului juridic.

De asemenea, Curtea, prin Decizia nr. 422 din 21 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 27 ianuarie 2005, a stabilit că dispozițiile art. 46 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 sunt constituționale, având în vedere că măsura prevăzută de acest text legal este justificată de scopul Legii nr. 10/2001, care este acela de a repara prejudiciile suferite de foștii proprietari prin restituirea în natură a imobilelor preluate în mod abuziv de către stat sau, în cazul în care restituirea nu mai este posibilă, prin stabilirea unor măsuri reparatorii prin echivalent. Totodată, Curtea a stabilit că textul de lege criticat asigură persoanei îndreptățite introducerea unei acțiuni în justiție pentru ca instanțele judecătorești să se pronunțe cu privire la dreptul pretins. În consecință, nu se poate reține vreo încălcare a accesului liber la justiție sau a dreptului de proprietate.

Neexistând elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Curtea constată că textele constituționale ale art. 53, 124, ale art. 148 alin. (2) și ale art. 154 alin. (1) nu au incidență, întrucât nu vizează aspecte ce țin de prevederile legale supuse controlului de constituționalitate.

Totodată, Curtea reține că nu sunt încălcate prevederile indicate din actele internaționale invocate, având în vedere că acestea își au corespondent în dispozițiile constituționale analizate mai sus.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2) propoziția finală din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia și ale art. 46 alin. (1) și (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Casa de Ajutor Reciproc a Salariaților din U.C.M.R. și alte Instituții din Reșița și Casa de Ajutor Reciproc a Salariaților din C.S.R. din Reșița în Dosarul nr. 9.484/2005 al Curții de Apel Timișoara — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 februarie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 138

din 21 februarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) și (2) și ale art. 130 alin. (4) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și ale art. 29 alin. (6) fraza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) și (2) și ale art. 130 alin. (4) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și ale art. 29 alin. (6) fraza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ovi Prod Com” — S.R.L din Crișeni în Dosarul nr. 2.644/2005 al Tribunalului Sălaj — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca nefondată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 noiembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 2.644/2005, **Tribunalul Sălaj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 alin. (1) și (2) și ale art. 130 alin. (4) din Legea nr. 304/2004, precum și ale art. 29 alin. (6) fraza întâi din Legea nr. 47/1992.** Excepția a

fost ridicată de Societatea Comercială „Ovi Prod Com” — S.R.L din Crișeni într-un litigiu de muncă în contradictoriu cu angajatul Vasile Cornel Giugium.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate din Legea nr. 304/2004 sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează în sensul că asistenții judiciari pot intra în compunerea altor instanțe decât cele specializate, întrucât se creează posibilitatea unor persoane din afara magistraturii de a lua parte la înfăptuirea justiției. Cu privire la art. 29 alin. (6) fraza întâi din Legea nr. 47/1992, arată că instanța de judecată ar putea în mod nejustificat să respingă o excepție de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă, ceea ce contravine competenței exclusive și limitative a Curții Constituționale de a se pronunța cu privire la aceste excepții.

Tribunalul Sălaj — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale, întrucât asistenții judiciari nu au decât un rol consultativ.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că, după republicarea Legii nr. 304/2004, art. 130 alin. (4) nu a mai fost preluat și, ca atare, excepția este inadmisibilă. Cu privire la dispozițiile art. 58 alin. (1) și (2) din aceeași lege, republicată, arată că soluționarea cauzelor deduse judecării este hotărâtă de judecători, iar asistenții judiciari nu au decât un rol consultativ, iar referitor la prevederile art. 29

alin. (6) fraza întâi din Legea nr. 47/1992 consideră că acestea nu contravin Constituției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 58 alin. (1) și (2) și ale art. 130 alin. (4) din Legea nr. 304/2004, precum și ale art. 29 alin. (6) fraza întâi din Legea nr. 47/1992.

După republicarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, anterior sesizării Curții Constituționale, dispozițiile art. 130 alin. (4), potrivit cărora *„Până la înființarea tribunalelor specializate în toate județele și în municipiul București, în cadrul tribunalelor de drept comun vor funcționa secții sau complete specializate”*, nu au mai fost preluate.

Totodată, în urma republicării, art. 58 alin. (1) și (2) a devenit art. 55 alin. (1) și (2), având următorul cuprins:

„(1) Completul pentru soluționarea în primă instanță a cauzelor privind conflictele de muncă și asigurări sociale se constituie din 2 judecători și 2 asistenți judiciari.

(2) Asistenții judiciari participă la deliberări cu vot consultativ și semnează hotărârile pronunțate. Opinia acestora, se consemnează în hotărâre, iar opinia separată se motivează.”

De asemenea, obiect al excepției îl reprezintă și dispozițiile art. 29 alin. (6) fraza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004, potrivit cărora *„Dacă*

excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale. [...]”

Autorul excepției consideră că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 124 alin. (3) privind independența judecătorilor, ale art. 126 alin. (1) și alin. (6) fraza a doua referitoare la realizarea justiției prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești și la posibilitatea înființării de instanțe specializate și ale art. 146 lit. d) privind competența Curții Constituționale.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Având în vedere că după republicarea Legii nr. 304/2004, anterior sesizării Curții Constituționale, dispozițiile art. 130 alin. (4) nu au mai fost preluate și ținând cont de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora Curtea nu se poate pronunța decât asupra constituționalității dispozițiilor legale *„în vigoare”*, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 130 alin. (4) din Legea nr. 304/2004 este inadmisibilă.

Cu privire la prevederile art. 29 alin. (6) fraza întâi din Legea nr. 47/1992, Curtea reține că, în cadrul controlului constituționalității legilor, sesizarea instanței de contencios constituțional în vederea declanșării controlului poate fi făcută numai dacă soluționarea cauzei are legătură cu dispozițiile criticate ca neconstituționale. Astfel, Curtea constată că textul invocat nu este determinant în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței de judecată, excepția de neconstituționalitate fiind așadar inadmisibilă.

II. În ceea ce privește dispozițiile art. 55 alin. (1) și (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, Curtea s-a mai pronunțat asupra constituționalității acestora prin Decizia nr. 494/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 18 ianuarie 2005, constatând că acestea nu contravin prevederilor constituționale, întrucât soluționarea cauzelor deduse judecății este hotărâtă de judecători, iar magistrații consultanți nu au decât un rol consultativ, util judecății în vederea stabilirii adevărului cu privire la drepturile subiective ale părților în litigiu.

Neintervenind elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, argumentele și soluția acestei decizii sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 130 alin. (4) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și ale art. 29 alin. (6) fraza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ovi Prod Com” — S.R.L. din Crișeni în Dosarul nr. 2.644/2005 al Tribunalului Sălaj — Secția civilă.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) și (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 februarie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 151

din 23 februarie 2006

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1)
din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia Margareta Niță	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, excepție ridicată de Ayas Ragab Hashim Abou Warda în Dosarul nr. 8.793/2005 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Se prezintă interpretul autorizat de limbă arabă, domnul Dalati Bassam, desemnat pentru a asigura traducerea în cauză.

Magistratul-asistent referă Curții faptul că partea Oficiul Național pentru Refugiați a transmis la dosarul cauzei note scrise prin care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, arătând, în esență, că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale și convenționale pretins a fi încălcate.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 septembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 8.793/2005, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România.** Excepția a fost ridicată de Ayas Ragab Hashim Abou Warda într-o cauză având ca obiect plângerea formulată de acesta împotriva hotărârii Oficiului Național pentru Refugiați de respingere a cererii de acordare a statutului de refugiat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile art. 16 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 încalcă prevederile art. 18, 20, 21, 25, 51, 52, 53, art. 126 alin. (6) și ale art. 129 din Constituție, ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 1 din Convenția din 1951 de la Geneva privind statutul refugiaților, „precum și paragrafele nr. 190, nr. 192, nr. 195—197, nr. 201 și nr. 203—205 din Manualul Înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați“.

În esență, autorul excepției susține că termenul de 10 zile prevăzut de textul de lege criticat, pentru formularea plângerii împotriva hotărârii Oficiului Național pentru Refugiați „determină o restrângere a dreptului la petiționare“, garantat prin Constituție și prin „tratatele și

convențiile internaționale în materie la care România este parte“. De asemenea, contravine normelor constituționale ale art. 18 referitoare la protecția generală pe care Constituția și alte legi o acordă persoanelor și averilor cetățenilor străini și apatrizilor, precum și la dreptul de azil și înlătură, totodată, garanția conferită prin art. 126 din Constituție, potrivit căreia actele administrative ale autorităților publice sunt supuse controlului judecătoresc.

Judecătoria Sectorului 5 București opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate. Prin stabilirea momentului de la care curge termenul de 10 zile înăuntrul căruia se poate formula plângere împotriva hotărârii Oficiului Național pentru Refugiați, legiuitorul nu a urmărit discriminarea petentului, ci instituirea „unui plus de certitudine“ în ceea ce privește primirea dovezii de comunicare ori a documentului prin care se constată că petentul nu se mai află la ultima reședință declarată de către Oficiul Național pentru Refugiați. Pe de altă parte, actul normativ criticat are caracter special și derogator, fiind interpretat restrictiv și aplicat cu prioritate față de normele procesuale de drept comun.

În plus, menționează că invocarea neconstituționalității față de norme convenționale și internaționale, cum sunt cele indicate de autorul excepției, este inadmisibilă, de vreme ce acestea excedează Constituției și, mai mult, nu au forță juridică obligatorie.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 este neîntemeiată, deoarece acestea nu contravin prevederilor art. 18, 20, 21, 25, 52, 53 și 126 din Constituție și nici prevederilor din Convenția din 28 iulie 1951 privind statutul refugiaților.

În esență, se arată că specificul domeniului de reglementare al ordonanței, și anume statutul și regimul refugiaților în România, impune și justifică adoptarea, în temeiul art. 126 alin. (2) din Constituție, a unor reguli speciale de procedură, acestea fiind în concordanță, totodată, cu legislația europeană în materia respectării unui minim de garanții procedurale în ceea ce privește acordarea unei forme de protecție umanitară. Astfel, dispozițiile de lege criticate nu aduc atingere dreptului de acces liber la justiție, dreptului la apărare, dreptului la un proces echitabil și nici dreptului la liberă circulație, acesta din urmă fiind un drept garantat în contextul exercitării sale în condițiile stabilite de lege. Totodată, textul criticat dă eficiență și art. 52 din Constituție, referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică de a se adresa justiției, prin aceea că procedura soluționării cererilor străinilor prevede exercitarea căii de atac în fața unei instanțe de judecată, nemaifiind necesară procedura contenciosului administrativ.

În sfârșit, termenul în interiorul căruia trebuie exercitată calea de atac începe să curgă numai din momentul în care

există certitudinea că hotărârea a fost comunicată solicitantului sau acesta nu se mai află la ultima reședință declarată. Termenul instituit duce la soluționarea de urgență, printr-un proces rapid, a acestui tip de cauze în care celeritatea are o importanță evidentă. Pe de altă parte, este în interesul solicitantului de a urmări stadiul procedurii acordării statutului de refugiat și de a fi diligent în îndeplinirea obligațiilor pe care le are în această perioadă.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 16 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România sunt constituționale.

Dispozițiile de lege criticate reglementează o procedură specială prin care se dă posibilitatea străinului de a formula plângere împotriva hotărârii de respingere a cererii de acordare a statutului de refugiat. Așadar, textul normativ se adresează unei categorii speciale de persoane și privește o anumită categorie de cereri, care, prin natura lor, comportă o urgență evidentă. Așa fiind, criticile de neconstituționalitate raportate la prevederile art. 21, 20 și 129 din Constituție, precum și la cele ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu pot fi reținute, întrucât dispozițiile legale criticate constituie o garanție a exercitării dreptului de acces la instanță și la un proces echitabil, iar în considerarea unor situații deosebite și cu respectarea drepturilor și libertăților fundamentale, legiuitorul poate adopta norme speciale ce privesc competența instanțelor de judecată și procedura de judecată, inclusiv exercitarea căilor de atac.

Totodată, dispozițiile de lege criticate nu contravin sub nici un aspect nici prevederilor art. 18, 25 și 53 din Constituție.

În sfârșit, apreciază că prevederile art. 52 și ale art. 126 alin. (6) din Legea fundamentală, pretins a fi încălcate, nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 16 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.136 din 1 decembrie 2004, având următorul cuprins:

— Art. 16 alin. (1): „*Împotriva hotărârii prevăzute la art. 15 alin. (3) se poate face plângere în termen de 10 zile de la data primirii dovezii de comunicare sau a documentului prin care se constată că solicitantul nu se mai află la ultima reședință declarată. Introducerea plângerii în termenul menționat suspendă executarea dispoziției de părăsire a teritoriului României.*”

Textul de lege la care art. 16 alin. (1) face trimitere are următorul conținut:

— Art. 15 alin. (3): „*Admiterea sau respingerea cererii de acordare a statutului de refugiat se face prin hotărâre, care se*

comunică de îndată, în scris, solicitantului, prin comunicare directă de către reprezentanții Oficiului Național pentru Refugiați sau prin trimitere poștală la ultima reședință declarată a acestuia.”

În motivarea excepției se invocă încălcarea următoarelor prevederi din Constituție: art. 18 — „*Cetățenii străini și apatrizii*”, art. 20 — „*Tratatele internaționale privind drepturile omului*”, art. 21 — „*Accesul liber la justiție*”, art. 25 — „*Libera circulație*”, art. 51 — „*Dreptul la petiționare*”, art. 52 — „*Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică*”, art. 53 — „*Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*”, art. 126 alin. (6) referitor la garantarea controlului judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, precum și ale art. 129 — „*Folosirea căilor de atac*”.

De asemenea, autorul excepției invocă și dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil, precum și ale art. 1 din Convenția privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, la care România a aderat prin Legea nr. 46/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 17 iulie 1991, conținând reglementări privind definiția termenului de „refugiat”. În sfârșit, autorul invocă și paragrafele nr. 190, nr. 192, nr. 195—197, nr. 201 și nr. 203—205 din Manualul Înalțului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați, în baza Convenției din 1951 și a Protocolului din 1967 privind statutul refugiaților, reeditat în 1992 de către Biroul Înalțului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați, și care se referă, în ansamblu, la proceduri pentru determinarea statutului de refugiat.

Analizând textul de lege criticat, raportat la prevederile din Legea fundamentală și din instrumentele juridice internaționale pretins a fi încălcate, Curtea Constituțională constată următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, solicitantul statutului de refugiat poate formula plângere împotriva hotărârii Oficiului Național pentru Refugiați de respingere a cererii sale în termen de 10 zile de la data primirii dovezii de comunicare a respectivei hotărâri sau a documentului prin care se constată că solicitantul nu se mai află la ultima reședință.

Din ansamblul dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 102/2000 rezultă că procedura de acordare a statutului de refugiat a fost adaptată cerințelor de celeritate și eficiență impuse de specificul domeniului de reglementare — statutul și regimul refugiaților în România — precum și de legislația europeană în materie, în sensul simplificării procedurilor pentru rezolvarea de îndată a cererilor privind acordarea unei forme de protecție umanitară, cu respectarea minimului de garanții procedurale prevăzute de documentele internaționale pivoare la refugiați.

Potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, competența și procedura de judecată se stabilesc prin lege.

Așadar, intră în atribuția exclusivă a legiuitorului stabilirea normelor privind procedura de soluționare a cererilor de acordare a statutului de refugiat, inclusiv a termenelor în care trebuie îndeplinite anumite acte procedurale. Ca atare, procedura de comunicare a hotărârii supuse căii de atac în termen de 10 zile în fața instanței de judecată respectă pe deplin atât dreptul la petiționare, cât și garanțiile procesuale și exigențele dreptului la un proces echitabil și ale liberului acces la justiție, așa cum acestea rezultă din prevederile art. 51, 21, art. 126 alin. (6) și ale art. 129 din Constituție, precum și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Măsurile pe care

organele competente le aplică pentru a asigura comunicarea hotărârii Oficiului Național pentru Refugiați sunt suficiente pentru ca, în condițiile în care și solicitantul statutului de refugiat este diligent și își respectă obligațiile, drepturile sale să se realizeze în mod efectiv. În acest sens sunt și dispozițiile art. 16 alin. (1) fraza a doua din ordonanța criticată, potrivit căreia „*Introducerea plângerii în termenul menționat suspendă executarea dispoziției de părăsire a teritoriului României*”.

În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate față de prevederile art. 18, 25, 52 și 53 din Constituție se constată că acestea nu au incidență în cauză, exercitarea dreptului de azil și a liberei circulații nefiind în nici un fel afectate prin aplicarea unor norme de procedură cum sunt cele criticate în speță. De asemenea, nici dispozițiile art. 1 din Convenția privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, nu au incidență în cauză,

acestea cuprinzând definiția termenului „refugiat” și criteriile de identificare a acestei categorii de persoane.

Cât privește pretinsa încălcare a unor prevederi cuprinse în „Manualul referitor la proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat”, se constată că acestea nu pot fi invocate în susținerea neconstituționalității unor dispoziții legale. Acest „manual”, redactat de Biroul Înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați, cuprinde recomandări și explicații referitoare la prevederile Convenției privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, și ale Protocolului privind statutul refugiaților, încheiat la New York la 31 ianuarie 1967, documente la care România a aderat prin Legea nr. 46/1991, și nu are forță juridică obligatorie pentru statele contractante, constituindu-se, de fapt, „într-un ghid practic” pentru „îndrumarea funcționarilor guvernamentali” cu atribuții în materie.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, excepție ridicată de Ayas Ragab Hashim Abou Warda în Dosarul nr. 8.793/2005 al Judecătorei Sectorului 5 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 februarie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia Margareta Niță

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 21/2005 pentru aprobarea Procedurii privind schimbarea furnizorului de energie electrică

În temeiul art. 2 lit. c), al art. 9 alin. (6) și (7) și al art. 11 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și i) din Legea energiei electrice nr. 318/2003,

având în vedere Referatul de aprobare întocmit de Departamentul funcționare și dezvoltare piață de energie și procesul-verbal al ședinței Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei din data de 14 martie 2006,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. I. — Procedura privind schimbarea furnizorului de energie electrică, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 21/2005, publicat în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 496 din 13 iunie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează conform anexei*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

*) Anexa se publică în format electronic, pe pagina web a Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei (www.anre.ro), la secțiunea Metodologii.

Art. II. — Consumatorii eligibili, furnizorii de energie electrică, operatorii de distribuție și Compania Națională „Transelectrica” — S.A. vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Departamentele și direcțiile de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Nicolae Oprîș

București, 14 martie 2006.
Nr. 4.

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI
INȘPECȚIA DE STAT PENTRU CONTROLUL CAZANELOR,
RECIPIENȚELOR SUB PRESIUNE ȘI INSTALAȚIILOR DE RIDICAT

ORDIN

privind obligativitatea instituțiilor și unităților de interes public de a numi personal tehnic responsabil pentru supravegherea instalațiilor din domeniul ISCIR

Având în vedere accidentele și avariile produse la echipamentele și instalațiile din domeniul ISCIR, se impune necesitatea creșterii gradului de siguranță a utilizării echipamentelor din acest domeniu, în special acolo unde acestea sunt folosite de instituțiile publice, instituțiile/unitățile de interes public sau care oferă servicii publice, indiferent de forma de proprietate sau de constituire, acest fapt implicând responsabilitatea pe care trebuie să și-o asume deținătorii acestora, și având în vedere dispozițiile prescripțiilor tehnice, colecția ISCIR,

în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 738/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Comerțului, cu modificările și completările ulterioare,

în aplicarea Hotărârii Guvernului nr. 1.340/2001 privind organizarea și funcționarea Inșpecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat (ISCIR), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 21 ianuarie 2002, modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 182/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 254 din 28 martie 2005, și ținând cont de prevederile prescripțiilor tehnice, colecția ISCIR, care constituie cadrul legal de reglementare pentru instalațiile și echipamentele din domeniul ISCIR, identificate în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.340/2001, modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 182/2005,

inspectorul de stat șef al ISCIR emite următorul ordin:

Art. 1. — În vederea aplicării măsurilor prevăzute în prescripțiile tehnice, colecția ISCIR, instituțiile publice, instituțiile/unitățile de interes public sau care oferă servicii publice, indiferent de forma de proprietate, care dețin și exploatează instalații și echipamente din domeniul Inșpecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat (ISCIR), au obligația să numească personal tehnic, responsabil pentru supravegherea instalațiilor, în raport cu numărul și complexitatea instalațiilor, care va fi autorizat de ISCIR și care va purta denumirea de *RSVTI* în conformitate cu prescripțiile tehnice, colecția ISCIR.

Art. 2. — Sunt exceptate de la obligația prevăzută la art. 1 instituțiile/unitățile identificate în prezentul ordin, care fac dovada existenței unui contract încheiat cu persoane fizice sau persoane juridice autorizate de ISCIR pentru prestarea acestor activități, în care este prevăzută și îndeplinirea obligațiilor de *RSVTI*.

Art. 3. — *RSVTI* desemnat în condițiile prezentului ordin va răspunde de identificarea, înregistrarea la ISCIR, întreținerea și repararea echipamentelor din domeniul ISCIR deținute de persoanele juridice menționate la art. 1, precum și de exploatarea corectă și legală a acestora, în conformitate cu dispozițiile prescripțiilor tehnice, colecția ISCIR.

Art. 4. — *RSVTI* aparținând persoanelor juridice identificate la art. 1 poate fi desemnat din cadrul personalului propriu sau prin încheierea de contracte cu alte persoane fizice.

Art. 5. — ISCIR va autoriza *RSVTI* desemnat la art. 1 și 2 să presteze această activitate.

Art. 6. — Nerespectarea prevederilor prezentului ordin de către persoanele juridice specificate la art. 1 se sancționează conform prescripțiilor tehnice, colecția ISCIR, în vigoare, cu oprirea din funcțiune a echipamentelor deținute.

Art. 7. — Condițiile ce trebuie îndeplinite de către RSVTI cu atribuțiunile specificate în prezentul ordin sunt stabilite de ISCIR și pot fi consultate pe site-ul www.iscir.ro sau la oricare dintre inspecțiile teritoriale ale ISCIR.

Art. 8. — Prezentul ordin intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Inspectorul de stat șef al Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor,
Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat,

Alexandru Szilveszter

București, 9 martie 2006.

Nr. 147.

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru împuternicirea personalului silvic din cadrul administrațiilor parcurilor naționale și parcurilor naturale în vederea constatării, pe raza acestora, a faptelor ce constituie contravenții și infracțiuni prevăzute de Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a contravențiilor prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 748/2002 pentru aprobarea Normelor privind protecția culturilor agricole, silvice și a animalelor domestice împotriva pagubelor ce pot fi cauzate de vânat

În baza prevederilor art. 8 alin. (1) lit. m), ale art. 39 și 41 din Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 748/2002 pentru aprobarea Normelor privind protecția culturilor agricole, silvice și a animalelor domestice împotriva pagubelor ce pot fi cauzate de vânat,

având în vedere Referatul de aprobare nr. 204.090 din 6 februarie 2006 al Serviciului de management cinegetic, în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) pct. II.2 și ale art. 9 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Personalul silvic prevăzut în anexa la prezentul ordin, angajat al Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, din cadrul administrațiilor parcurilor naționale și parcurilor naturale, este împuternicit:

a) să încheie procese-verbale de constatare a faptelor încadrate ca infracțiuni prin art. 35 și 36 din Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, săvârșite pe suprafața fondurilor de vânătoare sau a părților din acestea, constituite, la data apariției prezentului ordin, în cuprinsul parcurilor naționale și a parcurilor naturale, după caz;

b) să constate și să sancționeze faptele ce constituie contravenții prevăzute la art. 40 din Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și de Hotărârea Guvernului nr. 748/2002 pentru aprobarea Normelor privind

protecția culturilor agricole, silvice și a animalelor domestice împotriva pagubelor ce pot fi cauzate de vânat, săvârșite pe suprafața fondurilor de vânătoare sau a părților din acestea, constituite, la data apariției prezentului ordin, în cuprinsul parcurilor naționale și parcurilor naturale, după caz.

Art. 2. — Aplicarea prevederilor art. 1 se realizează de personalul prevăzut în anexa la prezentul ordin numai pe suprafața fondurilor de vânătoare sau a părților din acestea, constituite, la data apariției prezentului ordin, pe suprafața parcului național sau natural, după caz, pe care a fost nominalizat.

Art. 3. — Anexa face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Gheorghe Flutur

București, 14 martie 2006.

Nr. 185.

LISTA

personalului silvic din cadrul administrațiilor parcurilor naționale și parcurilor naturale, împuternicit să încheie procese-verbale de constatare a faptelor încadrate ca infracțiuni de Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, să constate și să sancționeze, pe raza acestora, faptele ce constituie contravenții la aceeași lege, precum și să constate și să sancționeze contravențiile prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 748/2002 pentru aprobarea Normelor privind protecția culturilor agricole, silvice și a animalelor domestice împotriva pagubelor ce pot fi cauzate de vânat

Nr. Crt.	Nume și Prenume	Funcția	BI/CI	Seria	Nr.	Eliberat de Politia	Data Eliberării	CNP	DENUMIRE PARC
	VERGHELEȚ MIRCEA	Șef serviciu- SAP	CI	BV	226239	Brașov	15.08.2002	1680317250568	Toate parcurile naționale și naturale prevăzute în prezenta anexa
	ZOTTA MIHAI IANCU	Inginer-SAP	CI	BV	077450	Brașov	01.02.2000	1670901080079	
1	JAUCA DOINA	Director	BI	XB	119914	Sângeorz-Băi	10.05.2004	2600130011845	PARCUL NAȚIONAL MUNȚII RODNEI
	MUNTEANU IOAN	Șef pază	BI	GA	856680	Sighetu Marmației	26.02.1994	1671022241638	
	HĂDĂRĂU AUGUSTIN	Responsabil relații cu comunitățile și educație ecologică	BI	HC	856729	Sângeorz-Băi	19.03.2001	1770831064337	
	TIMIȘ GRIGORE	Agent de teren	BI	GR	820823	Borșa	29.09.1995	1691118241348	
	TOMOIAGĂ MIRCEA	Agent de teren	BI	MM	058915	Vișeu de Sus	19.04.2001	1770406244211	
	MIHALI IOAN	Agent de teren	BI	MM	031741	Borșa	19.09.2000	1710106241339	
	CORUȚIU EDUARD ANDREI	Agent de teren	CI	VS	186212	Vaslui	01.09.2004	1811118360019	
	TOMOIAGĂ ALEXA	Agent de teren	CI	MM	242484	Vișeu	28/05/2004	1621115244225	
LORINȚ MIHAI	Agent de teren	CI	XB	069567	Sângeorz-Băi	14/11/2002	1781217064331		
2	ȚĂRANU CRISTIAN	Director	CI	SV	347379	C-lung Mold.	09.12.2004	1710923336046	PARCUL NAȚIONAL CĂLIMANI
	FLORESCU DANIEL C-TIN	Șef pază	CI	NT	233857	Piatra Neamț	17.05.2004	1800506270016	
	GRIGOROAIA DAN	Agent pază	CI	SV	279814	Vatra Dornei	21.01.2004	1660611336049	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

3	CĂTĂNOIU SEBASTIAN	Director	BI	NT	069734	Roman	23/4/2001	1660602272625	PARCUL
	COZMA LUCIAN	Responsabil investiții, achiziții, conștientizare publică	BI	NT	264049	Piatra Neamț	26/11/2004	1731118274801	NATURAL
	CUREA ELENA	Resonsabil.relații cu comunitățile și educație ecologică	BI	NT	180079	Piatra Neamț	17/7/2003	2760711270634	VĂNĂTORI
	DEJU RĂZVAN	Biolog	BI	NT	104803	Piatra Neamț	12.02.2002	1780214270591	NEAMȚ
	TĂMĂSLĂCARU VALENTIN	Agent de teren	CI	NT	212516	Târgu Neamț	02.09.2004	1800619133912	
	NEMȚANU ȘTEFAN	Agent de teren	CI	NT	037915	Târgu Neamț	25/08/2000	1770821274784	
	OANEA CĂTĂLIN	Agent de teren	CI	NT	289294	Târgu Neamț	06.06.2005	1720413372237	
4	BUTNAR COSMIN	Director	BI	GX	481984	Toplița	13/10/1998	1741018193791	PARCUL
	TEREZ LACZKO	Responsabil relații cu comunitățile și educație ecologică	CI	HR	025342	Gheorgheni	21/2/2001	2570226190691	
	MARTON TIHAMER	Șef pază	CI	DS	880891	Reghin	05.09.2000	1691126261457	NAȚIONAL
	MARIȘ NICU BOGDAN	Specialist în tehnologia informației	CI	HR	193297	Toplița	17/02/2005	1810225191494	CHEILE
	VITOS BOTOND-ALAJOS	Agent de teren	CI	HR	007533	Miercurea Ciuc	06.07.2000	1760527191321	BICAZULUI-
	ZSOLT JANOS	Agent de teren	CI	HR	095575	Miercurea Ciuc	05.03.2003	1790130191336	HĂȘMAȘ
5	IUNCU HORIA DUMITRU	Director	BI	DH	150353	Sinaia	9.02.2000	1641031296180	PARCUL
	BULAT C-TIN OVIDIU	Agent de teren	CI	DD	215719	Pucioasa	28.04.2004	1800501151939	
	BUTUFEI BOGDAN	Agent de teren	BI	GR	208424	Fieni	24.03.1995	1810204295919	NATURAL
	DAMIAN MIHAIL DRAGOȘ	Agent de teren	CI	DD	058797	Pucioasa	21.02.2001	1770727151231	BUCEGI
	CRISTEA CORNEL	Agent de teren	CI	PH	294357	Sinaia	03.03.2002	1631124296189	
6	HANGANU HORAȚIU	Director	CI	MS	087827	Reghin	27.04.2001	1770603261463	PARCUL
	PĂTRULESCU ADRIAN	Responsabil relații cu comunitățile și educație ecologică	CI	BV	160986	Brașov	20.07.2001	1771021110078	
	STĂNIȘOR ALEXANDRU	Agent de teren	BI	GN	746249	Brașov	19.01.1995	1810501080061	NAȚIONAL
	DAN COSMIN	Agent de teren	CI	BV	060045	Zărnești	17/09/1999	1750922085020	PIATRA

	OPREI ION MARIUS	Agent de teren	CI	AG	097862	C-lung Muscel	10.12.2000	1690924030035	CRAIULUI
	BAJAN TUDOREL	Agent de teren	BI	GX	360750	C-lung	31/07/1997	1830718030010	
7	PRUNDUREL PAVEL	Director	BI	BR	105060	Brezoi	20.01.1997	1610715380881	PARCUL NAȚIONAL COZIA
8	HEBEL ARTHUR ARMAND	Director	BI	DA	794767	Hațeg	19.08.2004	1720613202263	PARCUL
	HEBEL ROBERT ANTONIU	Șef pază	CI	HD	191752	Ors. Hațeg	12.09.2003	1740203202261	NATURAL GRADIȘTEA
9	ACIMOV ZORAN	Director	CI	HD	050503	Deva	23.11.2000	1640717201004	PARCUL NAȚIONAL RETEZAT
	ALIMPESC ALIN FLAVIUS	Șef pază	CI	HD	161786	Hațeg	17.03.2003	1790121202262	
	HODOR CĂLIN VASILE	Biolog	CI	HD	171947	Hunedoara	21.05.2003	1730114203145	
	BAL DANIEL MIHAI	Agent de teren	CI	HD	177820	Hațeg	26.06.2003	1790528202282	
10	MEGAN SILVIU	Director		KS	047732	Băile Herculane	11.06.2001	1750509251999	PARCUL NAȚIONAL DOMOGLED - VALEA CERNEI
	CRISTESCU ANDREA	Responsabil relații cu comunitățile și educație ecologică	BI	KS	093786	Băile Herculane	22.10.2002	2791203140010	
11	ȘANDRU IOAN	Director	BI	BX	711976	Mun. Reșița	11.08.1994	1490311110651	PARCUL NAȚIONAL SEMENIC - CHEILE CARAȘULUI
12	MOLDOVAN , RACHILA	Director	CI	KS	166739	Oravița	10.06.2004	2490809112504	PARCUL
	STOIADINOVICI DAN FLORIN	Șef pază	CI	KS	115239	Oravița	18.04.2003	1731128112506	NAȚIONAL
	FISTEA PAU	Responsabil relații cu comunitățile și educație ecologică	BI	DK	518550	Oravița	22.09.1989	1540321112517	CHEILE NEREI
	LUNGU IOAN DANIEL	Agent de teren	BI	GT	823765	Oravița	14.06.1996	1820609114240	BEUȘNIȚA
	DRULĂ SERGIANIN SEBASTIAN	Agent de teren	CI	KS	134414	Oravița	17.09.2003	1800615114249	
	ALEXANDRU ALVIN IONUȚ	Agent de teren	BI	HC	101478	Oravița	18.12.1998	1841208114240	

13	FLORESCU VIRGIL	Director	CI	MH	117464	Orșova	12.11.2002	1620101252002	PARCUL NATURAL
	VLAD CRISTIAN EMANUEL	Șef pază	CI	MH	137533	Dr.Tr.Severin	07.07.2003	1720512250534	
	DASCĂLU ȘTEFAN	Responsabil relații cu comunitățile și educație ecologică	CI	MH	052314	Dr.Tr.Severin	24.08.2000	1570810250538	PORTILE DE FIER
14	CIOLAC MORTAN MOISE	Șef pază	BI	BR	901146	Beiuș	11.07.1995	1480227051113	PARCUL NATURAL APUSENI
	PITIC ALINA	Responsabil relații cu comunitățile și educație ecologică	CI	XH	024993	Mun.Oradea	13.07.1998	2720131054749	
	TRAIAN MIRCEA ȘUȘMAN	Agent de teren	CI	KX	235861	Huedin	12.12.2002	1750406125170	
	MIHIȚ IOAN	Agent de teren	CI	XH	357885	Beiuș	10.11.2004	1530727052143	
	GĂNSAC ADRIAN	Agent de teren	CI	NT	157663	Tg.Neamț	26.02.2003	1791018274807	
15	RADU MOISEI	Director	CI	XR	100910	Brăila	13.09.2002	1580428090061	PARCUL NATURAL BALTA MICĂ A BRĂILEI
	SÂNDULESCU LEONTIN	Șef pază	CI	DA	359002	Brăila	06.03.1997	1530218090033	
	NEHOIANU SILVIU	Agent de teren	CI	XR	095363	Brăila	19.07.2002	1711008090011	
	GĂUREANU GELU	Agent de teren	CI	XR	025969	Brăila	07.03.2000	1640123092232	
	GORGOVAN VALERICĂ	Agent de teren	CI	XR	048360	Brăila	08.02.2001	1730308093400	
	GORGOVAN IONEL	Agent de teren	CI	XR	047328	Însurăței	30.01.2001	1750612093407	
	MUSTAȘA IONEL	Agent de teren	CI	DA	540792	Brăila	02.12.1996	1721210090010	
CHELEȘ DANIEL	Agent de teren	CI	XR	052582	Brăila	28.03.2001	1820125090038		
16	ROȘCA VIOREL	Director	BI	TC	140164	Sulina	07.14.2000	1681223363858	PARCUL NAȚIONAL MUNȚII MĂCINULUI
	RAHĂU IOAN	Șef pază	CI	TC	075301	Tulcea	27.01.2003	1490107364244	
17	BUCUR COSTEL	Director	CI	MM	098045	Baia Sprie	21.02.2002	1751212241121	PARCUL NATURAL MUNȚII MARAMUREȘULUI
	CORNEA CRISTIAN SORIN	Responsabil relații cu comunitățile și educație ecologică	CI	MM	176798	Baia Mare	21.05.2003	1710710240012	
18	PĂRV OVIDIU	Director	CI	AR	105984	Arad	11.03.2002	1710616022808	PARCUL NATURAL LUNCA MUREȘULUI
	HĂC PAUL	Responsabil relații cu comunitățile	CI	AR	024115	Sebis	11.04.2000	1761220024904	

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR
Nr. 1.224 din 2 martie 2006

SECRETARIATUL DE STAT PENTRU PROBLEMELE
REVOLUȚIONARILOR DIN DECEMBRIE 1989
Nr. 45 din 2 martie 2006

ORDIN

privind accesul gratuit al luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989 și al urmașilor eroilor-martiri la tratamente și medicamente în spitale, centre medicale de diagnostic și tratament ambulatoriu și baze de tratament din Ministerul Administrației și Internelor

Având în vedere prevederile art. 5 alin. (1) lit. i) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 36 alin. (1) lit. b) din Normele metodologice de aplicare a Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.412/2004,

în temeiul art. 9 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 604/2005, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 760/2003 privind organizarea și funcționarea Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, cu modificările ulterioare,

ministrul administrației și internelor și secretarul de stat al Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 emit prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) și la art. 4 alin. (1) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază gratuit, în spitalele, centrele medicale de diagnostic și tratament ambulatoriu și în bazele de tratament din rețeaua Ministerului Administrației și Internelor, denumite în continuare *unități sanitare*, de medicamente și tratamente medicale.

(2) Tratamentele și medicamentele în unitățile sanitare prevăzute la alin. (1) se acordă în limitele pachetului de servicii medicale profilactice, curative, de urgență, de asistență stomatologică, de tratament fizioterapeutic, în ambulatorii și spitale acreditate și de recuperare, contractate de Ministerul Administrației și Internelor.

Art. 2. — (1) Persoanele prevăzute la art. 1 beneficiază gratuit, în unitățile sanitare din rețeaua Ministerului Administrației și Internelor, de întregul pachet de servicii de bază prevăzut în contractul-cadru și în normele metodologice de aplicare a contractului-cadru, în baza calității de asigurat în sistemul asigurărilor sociale de sănătate, potrivit legii, contravaloarea serviciilor decontându-se din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate.

(2) Tratamentele și medicamentele acordate în condițiile alin. (1), care nu se suportă din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, se suportă din bugetul Ministerului Administrației și Internelor, în limita fondurilor bugetare aprobate și alocate cu această destinație.

Art. 3. — Asistența medicală primară se acordă în cabinetele de medicină de familie care funcționează în rețeaua Ministerului Administrației și Internelor pentru persoanele prevăzute la art. 1, în condițiile legii, dacă acestea sunt înscrise pe lista unui medic de familie din această rețea.

Art. 4. — (1) Persoanele prevăzute la art. 1 beneficiază gratuit de tratamente și medicamente în centrele medicale de diagnostic și tratament ambulatoriu din subordinea Ministerului Administrației și Internelor.

(2) Tratamentele medicale și stomatologice ce se acordă în ambulatoriu în unitățile sanitare din rețeaua Ministerului Administrației și Internelor și care nu fac parte din pachetul de servicii medicale de bază, reglementat prin Contractul-

cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anul 2006 și normele metodologice de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, se suportă din fondurile Ministerului Administrației și Internelor, în limita fondurilor bugetare aprobate și alocate cu această destinație.

Art. 5. — (1) Persoanele prevăzute la art. 1 beneficiază gratuit de tratamente și medicamente în spitalele aflate în subordinea Ministerului Administrației și Internelor.

(2) Contravaloarea tratamentelor și medicamentelor acordate în spitalele Ministerului Administrației și Internelor, care nu se suportă din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, se suportă din bugetul Ministerului Administrației și Internelor.

Art. 6. — Medicamentele destinate tratamentului în ambulatoriu al persoanelor prevăzute la art. 1 se prescriu, se eliberează și se decontează în condițiile reglementărilor din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 341/2004, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.412/2004.

Art. 7. — (1) Persoanele prevăzute la art. 1 pot beneficia de asistență medicală de recuperare în unitățile medicale de recuperare și în bazele de tratament din subordinea Ministerului Administrației și Internelor.

(2) Biletele de tratament sau de recuperare medicală se asigură de Ministerul Administrației și Internelor, la solicitarea Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, decontarea acestora efectuându-se din Fondul național unic al asigurărilor sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Administrației și Internelor, în limitele sumelor acordate cu această destinație. În cazul în care contravaloarea integrală a biletului nu este acoperită din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, diferența se decontează din bugetul Ministerului Administrației și Internelor, în limita sumelor acordate cu această destinație.

(3) Persoanele prevăzute la art. 1 pot beneficia de bilete de trimitere la tratament sau recuperare medicală, în condițiile prevăzute la alin. (2), o singură dată într-un an calendaristic, dacă nu au mai beneficiat în cursul aceleiași

an de bilete de tratament sau de recuperare medicală în unitățile medicale de recuperare, bazele de tratament sau în stațiunile balneoclimaterice ale Ministerului Apărării Naționale sau ale Ministerului Sănătății.

Art. 8. — Accesul la tratamente și medicamente în unitățile sanitare se face pe baza documentelor medicale,

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

potrivit legii, a documentului doveditor al calității de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 sau a celui de Urmaș de Erou-Martir, a carnetului de asigurat și a actului de identitate.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Secretarul de stat al Secretariatului de Stat
pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989,
Petrișor Morar

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă

**privind rata dobânzii plătită la rezervele minime obligatorii
constituite în lei începând cu perioada de aplicare
24 februarie — 23 martie 2006**

În baza art. 8 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în aplicarea prevederilor Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 48 alin. (2) din Legea nr. 312/2004,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României hotărăște:

Începând cu perioada de aplicare 24 februarie — 23 martie 2006 rata dobânzii plătită la rezervele minime obligatorii constituite în lei este de 1,70% pe an.

p. Președintele Consiliului de Administrație
al Băncii Naționale a României,
Florin Georgescu

București, 14 martie 2006.
Nr. 6.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 114357